

'Leven in Termijnen' toont Waheeda Shadood's onmetelijke levenskracht

Waheeda Shadood beschrijft in 'Leven in termijnen' hoe ze de regie over haar leven probeert terug te krijgen na het krijgen van de diagnose uitgezaaide kanker. Al vanaf het voorwoord leren we dat de auteur een 'ingebakken veerkracht' en onwaarschijnlijk doorzettingsvermogen bezit: dit boek zou koste wat kost geschreven worden, en maar goed ook.

Door: [Karen Schets](#) - 11/01/2024 - 16:28

[boekrecensie](#)

[gezondheid](#)

De auteur neemt ons 160 pagina's lang mee doorheen haar loodzware ziekteproces, maar op geen enkel moment krijg je als lezer het gevoel dat ze de moed laat zakken. Ze spreekt vol vuur en kracht over haar ziekte en haar turbulente verleden en vormt hiermee een inspiratiebron voor de lezer.

Shadood is afkomstig uit Guyana en emigreerde op haar zeventien naar Nederland. Wanneer ze op achtendertigjarige leeftijd naar de dokter gaat met een 'bal' in haar buik, krijgt ze de diagnose die haar leven op zijn kop zet: kanker met uitzaaiingen en bijgevolg een levensverwachting van zo'n dertig maanden. Shadood vertelt ons dat 'pijnlijk doodgaan' in de familie zit en dat haar naam vaak verkeerd wordt uitgesproken, waardoor het woord 'dood' erin weerklinkt. Toch laat ze zich niet uit het lood slaan door dit gevoel van voorbestemdheid.

In haar zoektocht naar genezing laat ze niets aan het toeval over. De klassieke geneeskunde heeft haar palliatief verklaard, maar daar neemt ze geen genoegen mee. Daarom volgt ze, naast haar chemokuren, het advies van een orthomoleculaire arts met kennis van Chinese geneeskunde. Door het nalezen van diens voedingsadviezen, vindt ze een manier om weer zelf aan het stuur te staan. Daarnaast blijft ze de reguliere behandelingen volgen.

Wanneer later blijkt dat haar tumoren positiever evolueren dan voorzien, is ze ervan overtuigd dat haar aanpak werkt. De klassieke en alternatieve geneeskunde gaan hand in hand. De klassieke geneeskunde is er om de tumoren die er al zitten te doden. Met de alternatieve geneeskunde probeert ze om haar lichaam van binnenuit te genezen en te voorkomen dat de tumoren terugkomen. Ze werkt zichzelf op als expert over haar eigen lichaam door informatie op te zoeken, contact op te nemen met experts en zich aan te sluiten bij patiëntenverenigingen ("De nerd en analyticus in mij zijn wakker geworden").

Het boek doorloopt de ups en downs doorheen het ziekteproces. Pakkend is wanneer ze de bijwerkingen van de chemo beschrijft en vooral het moment dat deze haar ontzettend somber maken

Het boek doorloopt de ups en downs doorheen het ziekteproces. Pakkend is wanneer ze de bijwerkingen van de chemo beschrijft en vooral het moment dat deze haar ontzettend somber maken. Ze legt alles op tafel. Als lezer voel je haar frustratie naar verzekeringen toe. Haar alternatieve behandelingen worden niet terugbetaald, maar ook haar klassieke behandelingen vallen niet altijd onder het juiste label. De chemokuur die haar het meeste succes zou bieden, wordt aanzien als 'tweedelijnsbehandeling' en zal dus pas terugbetaald worden wanneer ze alle andere opties geprobeerd heeft. Een realiteit die snijdt, wetende dat mensen hierdoor de beste behandeling mislopen.

Shadood vertelt openlijk over haar kinderjaren in Guyana en laat de lezer zo kennismaken met dit land, de cultuur en de moeilijke economische omstandigheden. Ze laat ons meeluisteren naar de magische verhalen van Ma en toont de kleurige vliegers aan de kustlijn tijdens het Guyanese Pasen. Ook beschrijft ze met weinig woorden hoe armoede eruit ziet: "We hadden een éénpits gasbrander, één pan, drie koppen en drie borden, een paar rollen toilet papier en een stoel." Maar vooral de verscheurde band met haar familie zindert overal in door. Hoe kan een familie een nieuw evenwicht vinden, nadat de helft is vertrokken?

Doorheen haar levensverhaal maken we kennis met onder andere haar man en zoontje. Het is beklijvend om te zien welke onvoorwaardelijke steun ze van hen krijgt, zeker aangezien de band met haar familie uit Guyana zo moeizaam geweest is. Shadood is zich bewust van de intergenerationele patronen die ze meekreeg en doet er alles aan om deze te doorbreken, in de eerste plaats door haar zoontje een warme en veilige thuis te bieden.

Naast de genezing van haar ziekte, is ze op zoek naar hoe ze zich van haar eigen trauma's kan verlossen. Tijdens deze zoektocht helpt ze niet alleen zichzelf, maar ook haar moeder om hierin stappen te zetten. Shadood schetst kort hoe ze dit aanpakt, maar blijft redelijk beknopt in dit proces. Het zou fijn geweest zijn om hierin als lezer meer omkadering gekregen te hebben. Uiteindelijk is deze emotionele genezing misschien wel datgene waar het boek écht om draait.

Shadood bracht ons een adembenemend en waargebeurd verhaal dat moeilijk weg te leggen is. Ik had me als lezer gerust verder willen verdiepen in haar verleden en in haar zoektocht naar genezing. Uiteindelijk geeft ze kort en krachtig weer hoe ze meer grip zocht op haar leven en haar trauma's.

Naar het einde van het boek toe wordt duidelijk dat haar verhaal hier niet stopt. Shadood krijgt nog steeds chemo en er is geen zekerheid over hoe de ziekte verder zal verlopen. Wat wel zeker is, is dat ze vastberaden is haar eigen leven te schrijven en dat niemand haar van haar 'zielenkracht', zoals een van haar vriendinnen het noemt, kan ontdoen.

Wil je na het boek 'Leven in Termijnen' nog meer lezen van Waheeda Shadood? Op haar blog www.waheeda.nl schrijft ze verder over 'humor, hartzee en hoop' in haar leven met kanker.

Shadood is zich bewust van de intergenerationele patronen die ze meekreeg en doet er alles aan om deze te doorbreken, in de eerste plaats door haar zoontje een warme en veilige thuis te bieden

Over de auteur:

Karen Schets werkt als campagnemedewerker bij Voetgangersbeweging vzw en bouwt zo aan veilige schoolomgevingen. In haar vrije tijd gebruikt ze haar pen om vanuit een positieve invalshoek te schrijven over intercultureel ontmoeten en samenleven.